ל"ק, ב") ס"א מ"ז ול"ק גרסיה ושייך לסיום ברייתא ולאו ליון דמתני' היא וכן משמע מפירש"י, ב") לעיל סב: לקמן לב:, ד) [לקמן קו:], ה) ל"ל עם המשקה לתוכו. ליק, ו) ביל הפעית. ביק, מון הלי הפעית. ביק, מון בכל מחוק בכל מון בכל מחוק בכל מחוק בכל מון בכל מחוק ביק, מו) ביל הקלות המחוק ביק, מו) ביל הקלות המחוק ביק, מו) ביל הקלות המחוק ביק, מון ביל הקלות המחולה כוי, ביק, מון ביל מות וביים בול מון הלאת המחולה כוי, ביק, מון ביל מות וביים בולה כלים, ביק, מון ביל המור ביים למחולה הפעית וחדל עו הדייעו בילה הפעית וחדל עו הדייעו ל"ק, ו) ל"ל רביעית. ל"ק, וכו'. ל"ק, נ) במדבר ז, ס) ויקרא יד, ט) לעיל עח., פ) לקמן פט., ל) כאן נ״ל ד״ה יה ואפילו וד״ה ששה בלוג וד"ה חלפילי וד"ה ששק לפה, ק) במדבר טו, ר) לקמן לפה, על מדמדב טו, ר) לקמן ס) צ"ל ר' מייא בר יוסף. צ"ק, וניין לקמן, ל) צ"ל במדם הלמ דנעקר כו'. צ"ק, ב) צ"ל גד שלפה, צ"ק, ב) צ"ל דהכא שלפה, צ"ק, ב) צ"ל בר במתני חשיב רביעים מים. צ"ח, צ"ח, צ"ק, ב) צ"ל דמל במתני חשיב רביעים מים. בית, ד) צ"ק, ב) צ"ל דמל במתני חשיב רביעים מים. ל"ק, ד) צ"ק, ב) צ"ל דמל ורמל במול מפול מלא מילו ורמל בטוט בי

תורה אור השלם

לאו פלוגתא היא ודוקא בסוטה פליגי כדקאמר במתני' ר'

יהודה אומר ברביעית כשם

וכו'. נ"ק, ו) נ"ל במצורע לכולי עלמא חוי רביעיח וחלייי דריי

רביעית ופליני בהכי

 וְקְדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקְּדָשׁ וְשֶׁמֶן זיִת הִין: שמות ל כד הין: שמות ל כד נין. 2. ואָם דַּל הוֹא וְאֵין יָדוֹ בי האם דל הוא האן ידו משנת ולקח לבפר עליו אים לענות ולקח עליו בלול בעיון לעניהה ולג שמן: בשמן למניהה ולג שמן: ויקרא יד כא ויקרא יד כא

הגהות הב"ח

(**ה**) רש"י ד"ה איכא למימו וכו' כדקמפרשינן והכא במלאים וכו' וה"ה בשאר בלילה הס"ד: (ב) ד"ה רביעית השתא קחשיב כנ"ל ותיבות מה היתה משמשת ותיבות מה היתה משמשת ממחק ודיבור זה עם ד"ה חלי לוג צ"ל לסוף דף פו קודם ד"ה רבי יהודה: (1) ד"ה שמן למיר וכו' רביעית לוג. נ"ב ע"ל דף עת ע"א: (1) ד"ה רביעית למה ובו' המשחה במשחה מחשה במשחה מצורע אם נשניל:

מוסף רש"י

גמירי שתי סמיכות בציבור. גמירי מסיני כ' סמיכות בלצור, פר העלס דבר של לצור דמרים (ויקרה המשתלח דכתיב (שם טז) וסמך אהרן את שתי ידיו וגו' סמיכות מלבור הוא ותו ליכא שום סמיכה בלבור

שימה מקובצת

לדבריכם חצי לוג לא ותיבת ולוג ל"ש: כ) בהין עד כאן לפר עד כאן לאיל עד כאן לכבש ותיבת וכו׳ נמחק: ג) תיבת בהא נמחק: ד] שלשה לוג ומחצה למנורה איז בכלל שבע מדות למנורה אין בכלל שכנ מדות אלא אגב דחשיב לוגין דפר ואיל וכבש חשיב נמי דמנורה. גליון: פ) חיבת יניצד נמחק: ו) בגדול והבירוצין וחיבת עם ליש: מ"ד ממעלה כו' והשאר מ"ד ממעלה כו' והשאר שוומיליו. יו זרנון שינותפים ששוקלין: י] דבור זה ל״ש ונמחק: י6] רביעית שמן

אם מי אכיא סחסיו. להשלים שבעה מדות: ואפשר לשער כחלי לוג. שלשה אך לדבריבם חצי לוג [ולוג] לא יעשה שרביעית היתה שם. ורכנן חלאי לוגין בכוקר ושלשה בערב: ואסשר לשער ברביעים. דד' רביעים הוו לוג: 16.6. לפיכך לא היה משער לחבימין בשלשה חלאי לוג ולא לחלי ברביעים אלעזר בר ר' לדוק לית ליה זה הכלל: בירולי דוה הכלל היה במקדש וכו' ור' המדום. דכשתתולאים את הכלי ביותר נופל מן המשקה שבתוכו לדופני הכלי בירוצי מדות נתקדשו. למאן דאמר לא נתקדשו ניחא הא דאמר אילך ואילך וכשמערין אותו מהרה לתוך כלי

אחר נופל ה) המשקה בתוכו ואם לאו לארץ: איכא בינייהו. לר' יהודה דאמר מלמטה למעלה קסבר בירוצי המדות נתקדשו ה] כיצד דרביעית ו) יהיב ליה רחמנא למשה מסיני ואמר ליה שער ברביעית את האחרים וימדוד שני רביעית ויעשה מהם חלי לוג ושוב לוג וכו' עד היו אותו הין כ"כ גדול שיכנסו בירולין של כל אלו מדות דבירולין נתקדשו וכשאדם ל) מערה שני כלים קטנים בכלי המחזיק שניהם יכול לשופכו לאלמר כולו בגדול ו] עם הבירוצין וכן השני הלכך צריך הגדול המקבל שניהם להיות גדול כל כך שיקבל אותם ואת בירוניהם הילכך נתקדשו ומ"ד ממעלה למטה קסבר בירולי המדום לא נחקדשו והין יהיב ליה רחמנא למשה ואמר ליה שער. ממנו את האחרים חלי ההין . ושלישית ההין ורביעית ההין וכיון דלריך לשפוך ממדה גדולה לחלקם לשני כלים אין יכול לשפוך בבת אחת עם הבירוצים לפי שוה כלי גדול וזה כלי קטן ולריך לשפוך על יד וממוך ז] שממעטין ש) נחסרין הבירולין מה שלף על הכלי כל שעה ולא היו שם בירולין והיינו דנפקי ^{מ)} בירולין וכיון דלה הוו התם בירולין לה נתקדשו: אכא למימר נתקדטו ואיכא למימר לא נתקדטו כו'. (א) כדמפרשינן החם 'י: במלאים קמיפלגי. דכתיב (במדבר ז) שניהם ל) מלאים סלת ח] וה"ה בשאר כלי ולחז מאו דאמר ממעלה למטה הסבר מלאים דווקא דהאי קרא במורק שהוא כלי לח ל שלה יחסר ולה יומיר אלה ההין מחלק במוך במולה במוך שלה ההין מחלק במוך שני חלהי ההין מלומלמים וכן כולם: ומהן דהמר ממטה למעלה קסבר שלה יחסר אכל יוחיר. שיעשה הגדול שיעור שני קטנים דבשני חלאין יש בו יותר כל שהוא מבשלם כדאמרי' (שקנים פ״א ה״ד) לענין ש! שנים ששוקלין שקל שלם ביניהן שחייבין בקלבון משום הכרע דשני חלאי שהל: ז' מדידות. אבל אפשר לעשות כולם אחד: בותנר' ין רביעים (כ) מה היחה משמשת. השתח קחשיב ממטה מ) למעלה (דכתיב בה מים חיים): חלי להיינו ב' רביעיות: **רביעית** לוג. למלורע. דכתיב (ויקרה יד) על מים חיים במים שיהא דם לפור ניכר בהן שיערו חכמים רביעית: שמן לנויר. משום דנזיר סיתה באה ב' ידות כמנה שבתודה חלות י ורקיקין ולא הוה לריך אלא (ג) רביעית הקוקין ולא הוה לריך אלא (ג) רביעית או לוג: חלי לוג לסועה. הלכתא גמורי לה: גב" רביעים למה נמשחה. שכל כלי המקדש נמשחו בשמן המשחה (ד) : אם בשביל רביעית מים למצורע:

רש"י כת"י

[במ׳] אם מי אביא מחפיו. להשלים שבע מדות: [בב] מטמי מכים טממיז. משפים טבפורות: בירולי המדום. (המלא גודש) כשמודדין יין וממלא כלי ביותר יש בו בירולין ואם מיד מערה בכלי גדול נמלאו בירולין בחוכו ואם לאו נופל לארץ מאליהן: [למ"ד] ממטה למעלה. דחשיב רביעית בראשון: קסבר בירולי המדום נסקדשו ורביעים יהיב רחמנא למשה ואמר ליה.

סברי דלא דמי ש כמדה של לוג ומחלה לא לריכה אלא לחביתין

אבל חלי לוג לריך למילי טובא לסוטה ולתודה ולמנורה:

שתי מדות פרק עשירי מנחות

את מי אביא תחתיו אלא מדה יתירה של לוג

ומחצה היתה שם שבו היה מודד לחביתי כהן

גדול לוג ומחצה בבקר לוג ומחצה בין הערבים

אמרו לו חצי לוג היתה שם ואפשר לשער בחצי

לוג אמר להם אף לדבריכם 🌣 [חצי לוג] 🗗 ולוג

לא יעשה רביעית היתה שם ואפשר לשער

ברביעית אלא זה הכלל היה במקדש כלי

שמשמש מדה זו אינו משמש מדה אחרת:

ין אלעזר בר' צדוק אומר שנתות היו בהין (ר' אלעזר בר' צדוק

ם וכו'): מאי איכא בין רבי מאיר לרבי יהודה

אמר ר' יוחנן בירוצי מדות איכא בינייהו למאן

דאמר ממטה למעלה קסבר בירוצי המדות

ואמר ליה שער דקא עיילי להו בירוצין למאן

דאמר ממעלה לממה קסבר בירוצי מדות לא

נתקדשו והין יהיב ליה רחמנא למשה ואמר

ליה שער יו בהא דקא נפקי בירוצין אביי אמר

דכולי עלמא בירוצי המדות איכא למימר

נתקדשו ואיכא למימר לא נתקדשו והכא

במלאים קא מיפלגי מאן דאמר מלמעלה

למטה קא סבר מלאים שלא יחסר ושלא

יותיר ומאן דאמר מממה למעלה מלאים שלא

יחסר אבל יותיר מלאים קרינא ביה אמר מר

רבי שמעון אומר לא היה שם הין שפיר קאמר

להו ר"ש לרבנן ורבנן הוה הין דעבד משה

לשמן המשחה הכתיב ושמן זית הין מר סבר

כיון דלדורות לא הוה צריך לפי שעה הוא

דעבדיה ואיגנז ואידך ייכיון דהוה הוה אמר

מר ואת מי אביא תחתיו לא סגיא דלא מעייל

יכדאמר רבינא גמירי שתי סמיכות בציבור

הכא גמי גמירי דשבע מדות של לח היו

במקדש ר' אלעזר בר' צדוק אומר שנתות

היו בהין ולית ליה שבע מדות לית ליה ואי

בעית אימא מאי שבע מדות שבע מדידות:

מתני' ירביעית מה היתה משמשת רביעית

מים למצורע ורביעית שמן לנזיר חצי לוג מה

היה משמש חצי לוג מים לסומה וחצי

לוג שמן לתודה יובלוג היה מודד לכל

המנחות 'י אפילו מנחה של ם' עשרון נותן

לה ם' לוג ר' אליעזר בן יעקב אומר אפילו

מנחה של ם' עשרון אין לה אלא לונה

שנאמ' 2 למנחה ולוג שמן ששה לפר וארבעה

לאיל ושלשה לכבש שלשה יו ומחצה

למנורה יחצי לוג לכל נר: גמ' יתיב רבי וקא

קשיא ליה רביעית למה נמשחה אי מצורע

ליה רחמנא למשה

. נתקדשו ורביעית יהיב

לקמן (דף 3.) מותר נסכים לקיץ מזבח

ומפרש ס רבינו חיים בר ר' יוסי בירולי מדות דיש להן פדיון ולוהחין ממותר נסכים כבשים לעולה ומקיצין אותו אבל למאן דאמר נתקדשו קשיא הא אין להם פדיון ויש לומר דמיירי בנסכי לבור ולב בית דיו מתנה עליהו כדמפ׳ 123 בירושלמי דשקלים ומיהו אם מיפסלי בלינה כדאמרינן לקמן דלענין הכי לא מתנו ומדמיפסלי בלינה נמי יש לדקדק דקסבר בירולי מדות נתקדשו ואם תאמר ונגזור שמא יאמרו מוליאין מכלי שרת לחול כדגזרינו התם לר' יוסי א) בלח בדנעקר ולעיל בפ׳ התודה (דף עט:) ויש לומר דהכא לא גזרינן דאמרינן לנפשייהו בירולין לא נתקדשו: ומאן ראמר מלמעלה לממה קסבר

מלאים שלא יחסר ולא יותיר. הלכך יעשה הין מלומלם וממנו יכוין שאר המדות ומאן דאמר רביעית ברישה ומרביעית יעשה שחר המדות עד הין ואי אפשר לעולם שלא יהו שתי מדות קטנות כשמדדו לתוך אחת גדולה שלא יהו יתירות עליה מפני האופיא הגדולה כשמערין שני כלים בתוך כלי אחד אבל כשמודד בהין את חלי ההין שופך מן ההין לחלי ההין בנחת אין כאן אופיא כך מוגה בפירושי רש"י ועוד יש לפרש דהיינו טעמא דמאן דאמר מלמעלה למטה הוי סימן דכמו שהולך ומחסר ואינו הולך ומוסיף כך לא יותיר דאפי׳ נתקדשו בירולין היינו דיעבד אבל לכתחילה לא יותיר ומאן דאמר מלמטה למעלה הוי סימן דכמו שהולך ומוסיף כך יכול להותיר הבירולין: שבע מדידות. פירוש לתוך כלי אחד דשנתות היו בהין וכן פי׳ במתניתין דלה היתה שם אלה הין וקשיא דבתוספ' (פ"י) תניא אמר ר"א [ב"ר לדוק] ד' מדות של לח היו במקדש ובמתניתין נמי לא קתני שנתות אלא לפר ואיל וכנש: רביעית מים למצורע. תימה דבפ׳ בתרא דנגעים תנן כילד מטהרין את המלורע היה מביא פיילי של חרס חדשה ונותן לתוכה חלי לוג מים והגיה הרב רבינו יהודה בן הרב רבינו יום טוב רביעית מים כדתנן הכא ורב רבינו יום טוב בר יצחק מפרש דתנאי היא כדאשכחן גבי סוטה בפ' היה מביא (דף טו: ושם) ב) שלשה לריכין שיראו עפר סוטה ואפר פרה ורוק יצמה משום ר'

החשר רביעית הכחשון: קסבר בירולי מפרוש (ותפרש (ותפרש (ותפרש הפר ליות הבירוש בירולים בדס הלפור השחוטה ובמים (ותמקין אלה עם שה חלי לוג ודמולים חלי לוג בדולים בירולין. שיהא החלי לוג גדול שוכם זו שני רביעים וישרש החלי לוג גדול שוכם זו שני רביעים וישרש החלי לוג בדוליים ובמסתא הכיל מושר משבים ללוג בדוליים ובמסתא הכיל מושר לוג בדוליים ובמסתא הכיל מושר לוג בדוליים ושפר לוג בדוליים ושפר לוג בדוליים ושפרים לוג בדולים ושפרים לוג בדוליים שמושר בייעים מושרים בלוג מדולים בשמערים שלי מושרים לוג בדוליים שמושר בייעים מושרים בלוג מדים לוצולים לוג בדוליים שמושר בייעים מושרים בלוג מדים לוג בדוליים בייעים בי חוץ ישמעאל אמרו אף דם לפור ומפרש טעמא דר' ישמעאל משום דכתי' וטבל אותם בדם הלפור השחוטה ובמים ישמעאל אמרו אף דם לפור ומפרש

לולי ל"ל ולמאי לריך להביא

ו א מיי' פ"ל מהל' כלי המקדש הלכה יח: ז ב מיי שם: ח ג מיי שם: מהלכות מעה"ק הלכה ח: ד [מיי' פ"ג מהלכות תמידין הלכה יאו:

רבינו גרשום ואפשר לשער בחצי לוג ג' חצאי לוג בבקר וג' חצאין בערב ואפשר לשער ברביעית ששה פעמים היינו [שלשה] חצאי לוג אלא מפני מה אינו משער בחביתין לא בחצי לוג ולא . ברביעית שזה כלל היה ברביעית שוה כלל היה במקדש וכו': בירוצ' מדות. הקצף שעל גבי המהה בינייהו. לרבי יהודה האמר מטה למעלה קסבר בירוצי מדות נתקדשו ורביעית יהב ליה רחמנא למשה ואמר ליה שיכנסו ברביעית ואמר ליה שיכנסו ברביעית בירוציה וממנה שער חצי לוג ולוג עד ההין וכשאדם מערה שני כלים קטנים בכלי המחזיק שניהם יכול לשפוך לאלתר בגדול הכל עם הבירוצים בלי המתנה עם הבירוצים כלי המתנה וכן השני הלכך צריך הגדול שיהיה גדול כדי לקבל השנים עם בירוציהן ולמאן בירוצי המדה לא נתקדשו בירוצי המדה לא נתקדשו והין יהיב ליה רחמנא האחרית חצי השלישים למשר המנה באחרית חצי הי שלישים האחרים חצי הין ושלישית ההין וכיון דצריך לשפוך ממדה גדולה בשתי מדות אינו יכול לשפוך בקטן בבת אחת עם הבירוצין לפי שזה אחת עם הבירוצין לפי שזה כלי גדול וזה קטן וצריך לשפוך בנחת בהמתנה ולא היו שם בירוצין והיינו דקא נפקי להו בירוצין: והכא במלאים קא מיפלגי ביתוברם בלינות ברמצים בירוצין: בשניהם מלאים דבמזרק קאמר היינו כלי לח מאן . דאמר ממעלה למטה קסבר מלאים דוקא שלא יחסיר ולא יותיר אלא הגדול כב׳ קטנים ומאן דאמר ממטה למעלה סבר מלאים ממטה למעלה סכר מלאים שלא יחסיר אבל יותיר שיעשה הגדול יתר כמעט כדי שיחזיק ב' הקטנים דבב' חצאין יש בהן במעט יותר מהשלם כדאמרינן לענין ב' שותפים ששיקלו שקל שלם שחייבין בקולבון . משום הכרע ב׳ חצאי שקל: לא סגיא דלא מעייל. הא ושיערו היינו רביעית מים: ורביעית שמן לנזיר דנזירות . היתה באה שתי כמצה של תודה: חצי לוג מים לסוטה כדאמרינז התם מסכת סוטה היה פיילי של חרס ובה חצי לוג פיילי של חרס ובה הצילוג מים: רביעית למה נמשח בשמן המשחה אי בשביל רביעית מים של מצורע